

تاریخچه: میزان سرکاری یا غیر سرکاری و عدلیه منته
 بولونیم بحیه - سرکاری منته - قدیم
 لاده یا ده در آیدینی کور - یغلا ن
 اغفاده و تعبد لر له کاره - لور سرولمک
 لور منک بر فدیانی وارده منته
 یا منک منته یا به منزل حساب ای مادی منته
 ده اتانده - انعام جلاتی، آتالی میزایدن
 منته - لور منته منته ادعه انده - لندگزه
 جملگی باره سرور اولور، سرجه ریغلا دکا لور
 بر بیله نایمده لری سر سار - اذنه بحیه
 برنقه لورده فضه تورق لورم بوند - منته
 کورده قلم : نمانی بر اسلامه نام
 کورنی نغ / نه / راجتم اولورده لورم
 وکرتد لورده جملگی رول قور
 ده منیب و کورده بلدیله بی

اصیه صلاح و استقامت حوریمده
 قلمده توضیقا: / ده لورده منته اولوق، بی
 برابر حالیه بلدیله منته فقط ده قصدی نمانی کورده
 فقط و لند ایجاب آیدینی - ایرتی کورده
 بولر شایسته - بوند بولرته سلامت سلاک
 منته رکازده اصفا - واقع - آیدینی ریدی
 اولوق - اولوق - اولوق
 دوردکتای لورده انعامه لورده
 اولوقده لورده اراده مجادلده خارده یارده
 راه حواب، صقیه کورده ایدیه
 اتمده ایتمده ایتمده بوندده منته
 یا منیب لورده لورده منته لورده
 انعام و احواله لورده ایتمده ایتمده
 منته منته منته

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAN TARİHİ HARASTIRMAVAKFI

بهره...
بر لبیب تا حده کوی...
بوتق کرده...
کجه...
ده...
دنیله...
ضیه...
اجبا...
جرات...
مال...
ایندی...
وانا...
آفر...
وبالی...
مرد...

و جدان...
از اقل...
کجه...
یا...
انعام...
یا...
لوی...
حالی...
بوتق...
و...
طاج...
مرد...
علا...
یون...

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMALARI

ایمانه قنایه کلمه در لغت یونانی، بر کفایت
مشابه، بر کفایت قدسی نام تطفیف و
ایستیم حاکمه از این بیان، آنرا بیان
و هم در این مقصد و در راه خود از
برندتاریه قنایه کلمه بر کفایت را حاکمه
بر انانیه صمیمیت و صداقت به کفایت
استلاف ایده به جمله اولیه خردیه، نبلا
بنده جلوه در کلامی بر عبودیت کرد
کلامی قوندا کند که کفایت اعضا ایستیم
صمیمت حکم صمیمی آنگونه باشد ما ایستیم
اوندا در حاکمیت هفت ایده به انانیه
حاکمیت ~~ایده به کفایت~~ تا ایستیم
از تقابله کلمه، حاکمیت حاکمیت
انلا ایستیم

Şakir Bey;

Size şu satırları yazmak mecburiyet-i vicdaniyesinde bulunduğum için –bir sosyalist sıfatıyla– ne kadar muğberim. Lakin dünyada “herkes ektiğini biçer.” Yani sizin itikat ve tabirinizle, zekânıza göre söylemek lazım gelirse her fiilin bir mizanı vardır. Muktesitler yahut maneviyat için ahret bir menzil-i hesap ise maddiyat için de insanın ef’al ve harekâtı, akvali mizandır. Şüphesiz şahsın kerameti kendinden muttasıf olmak üzere kendinizde ziyadesiyle mevcut olduğunu söylediğiniz zekânızla bu basit kaideleri bilirsiniz. Onun için bu noktalarda fazla tevakkufa lüzum yok. Maksada gelem: Geçen çarşamba günü benim size gayenin ve umumun selameti namına müracaatım o gün sizce de musib ve muvafık görülerek kabul ve tasdik edildiği halde sonradan kim bilir ne gibi hasis müessirat tahtında kahkari bir ricata sizi icbar ve bütün fesat ve şeytaneti hadd-i azami cüret ve cesaretle istimale davet eden evvelki gece gibi hallerinizi ben kendi hesabıma sırf hastalığın tevliid ettiği bir heyecan ve buhran-ı asabi telakki etmiş idim. Ve insaniyetin esas ve gayesini teşkil eden aher hakkında daima hüsn-i nazar beslemek ve bilhassa su-i halleri böylelikle münevver denilen tabaka-i nasta mevcut tarik-i salah ve istikamete çevirmek faydasına tevfikân: sizden herkesin memnun olduğunu, yine beraber çalışılacağını fakat “mukaddes gaye” namına şimdilik tahaffuz ve testtür icap ettiğini... Ertesi gece tekrar buluşacağımızı... Bütün bunlarda selamet-i silkiye namına düşmanlarda ihzar ve izhar ettikleri dedikodular! olduğunu... söylemişim. Çünkü yirmi dört saat sizi yalnız bırakmakla sizin vicdanınızla olacak mücadelede fesat ve riyadan uzaklaşıp rah-ı savaba, hakikate avdet edeceğinizi zannetmek istemişim. Bunda da ne kadar yanıldığımı o yirmi dört saatin nihayetinde yine siz ef’al ve akvalinizle ispat ettiniz. Ne kadar yazık şu insaniyete ki şahsi menfaatleri haleldar olunca yüzlerinde, kalplerindeki maskeyi, riya ve ca’liyet maskesini derhal atıveriyorlar, ve bütün levslerini, bütün kirli çamaşırlarını meydan-ı aleniyete koyuveriyorlar. Ne acı, ne ağır bana ki insan tanımak istediğim bir mahluk-ı zi-şuura, mesleğin kutsiyeti huzurunda eğilerek, şahsi vaziî menfaatlerini büyük gaye uğrunda bir tarafa bırakarak, o ulvi yolun sarplıklarında, arızalarında sarsılmayacak bir iman ve kanaatle hedefe doğru yürümesini, bir şahsiyet-i maneviye, bir hüviyet-i kutsiye namına teklif ve talep ettiğim halde onlar bilinemez, anlaşılamaz bir vehim ve telkin ile maksat ve gayeden çok uzak bir telakki ile karşılaştılar. Bir sosyalist daha doğrusu bir insan samimiyet ve sadakati ile hiçbir zaman itilaf edemeyecek olan ferdiyete, benliğe, benlik çamuruna düştünüz. Sizi bu çukura sürükleyen kuvvetleri bizzat kendiniz ihzar ettiniz. Halim’in tahakküm ve ceberrutu altında yaşamamak isteyen, onun o hallerini hazmedemeyen insanlara karşı yapacağınız onu taklit değildi. Halbuki son defa izhar ettiğiniz

[devamı yok]

[Belki siz kimin yazdığını çıkarabilirsiniz diye mektubun tamamını yazdım.]